ПРОГРАМУВАННЯ (РҮТНОМ)

ПРОЦЕДУРНЕ ПРОГРАМУВАННЯ (ФУНКЦІЇ)

Поняття функції та її призначення

Функція - універсальний засіб групування інструкцій з метою їх подальшого багаторазового використання

- запобігання надлишковості коду
- зменшення трудомісткості програмування
- процедурна декомпозиція

функція ~ процедура ~ метод ~ підпрограма

Процедурне програмування

```
x = exact_value(arguments)
y = calculated_value(arguments)
display_relative_error(x,y)
```

Ми вже неодноразово використовували функції

print() len() open()

Тепер навчимося створювати їх

Для цього достатньо двох нових інструкцій: def i return

Створення функції: інструкція def

Виклик функції

Тіло функції починає виконуватися в момент виклику функції, синтаксис якого:

<ім'я_функції>(<значенняАргумента1>, <значенняАргумента2>, ...)

Викликати функцію можна з будь-якого місця програми (у тому числі й з тіла іншої або навіть тієї ж самої функції), але після інструкції **def**, якою ця функція була створена.

return

Якщо функція повертає якісь значення, то вони повинні вказуватись в інструкції **return** у тілі функції.

Якщо функція виконує певні операції над об'єктами, але не повертає ніяких значень (в інших мовах програмування такі функції зазвичай називаються процедурами), то інструкція **return** може бути відсутня.

```
def average value(listOfNumbers):
       """Повертає середнє арифметичне чисел у списку"""
       return sum(listOfNumbers) / len(listOfNumbers)
ages = [25, 30, 35]
averageAge = average value(ages)
print(averageAge) # 30.0
print(average_value([25, 30, 35])) # 30.0
```

Функція може бути без аргументів

```
def birthday_greeting():
     print('Вітаю з днем народження!')
birthday_greeting()
```

А якщо запишемо у змінну?

```
def birthday greeting():
       print('Вітаю з днем народження!')
greet = birthday greeting()
                                  # вітання
                                                 # None
print(greet)
print(birthday greeting())
                                  # вітання і None
```

return None

```
def birthday_greeting():
    print('Вітаю з днем народження!')
    return None # додається прихована інструкція
```

Але!!!

```
def birthday greeting():
      print('Вітаю з днем народження!')
greet = birthday greeting
                                  # ще одне їм'я для функції
print(greet) # <function birthday_greeting at 0x7f35a61d9ea0>
greet()
вітання
```

Результат виконання функцій з відсутньою інструкцією **return** не має змісту записувати у змінну — такі функції зазвичай викликаються безпосередньо.

```
def interchange(L, i, j):
        L[i], L[j] = L[j], L[i]

myList = [1, 2, 3, 4, 5]
interchange(myList, 0, 1)
print(myList) # [2, 1, 3, 4, 5]
```

"Мертвий" код

Інструкція **return** може міститися у будь-якому місці тіла функції. Також у тілі функції можуть міститися кілька інструкцій **return**. Як тільки виконається одна з них, функція припиняє роботу і повертає результат програмі, яка її викликала.

```
def is_empty_list(someList):
    if someList:
        return False
    return True # else не ποτρίδне!
```

Повертання більше ніж одного значення

```
def modul(k):
       """Розв'язок рівняння |x| = k"""
       if k < 0:
       return None
       if k == 0:
       return 0
       return -k, k
solution = modul(5)
                                   \# (-5, 5)
print(solution)
                                   # -5
print(solution[0])
```

Рекурсивні функції

```
def list_sum(L):
    if not L:
        return 0
    return L[0] + list_sum(L[1:])
```

Анотування функцій

Анотації функцій документують типи аргументів і тип значення, яке повертає функція. Анотування здійснюється у заголовку функції. Типи аргумента вказується через двокрапку після імені цього аргумента, а тип значення, яке повертається, після символів "->" в кінці заголовку функції, але перед двокрапкою:

```
def count_of_digits(s:str) -> int:
    """Обчислює кількість цифр у рядку"""
    n = 0
    for symbol in s:
        if symbol.isdigit():
            n += 1
    return n
```

print(count_of_digits('У 2018 р. населення України складало 40 млн.')) # 6

Анотація наведеної вище функції інформує про те, що їй передається рядок (тип str), а вона повертає ціле число (тип int).

Анотування функцій необов'язкове. Анотації описують особливості функції, але не впливають на виконання, так як інтерпретатор не перевіряє відповідність типів. Основне призначення анотацій — полегшити користувачам розуміння написаного коду.

Лямбда-функції

Лямбда-функції — це невеликі функції, які можуть повертати значення лише одного виразу і оголошуються ключовим словом lambda. Загальний синтаксис лямбда-функції:

lambda apгумент_1, apгумент_2, ..., apгумент_n: вираз

Наприклад, лямбда-функцію для обчислення суми, яка буде на рахунку через years років при початковому внеску deposit та рс складних річних відсотках, можна оголосити та викликати так:

```
money = lambda deposit, years, pc: deposit * (1 + pc/100)**years my_money = money(1000,2,10)
```

Декомпозиція

Зазвичай функції використовуються для декомпозиції задачі. Тобто, задача розбивається на складові частини (підзадачі), для кожної з яких створюється своя функція.

Часто функції описуються в окремому файлі (модулі) і імпортуються в основну програму. Це дає змогу багаторазово використовувати функції в різних програмах, імпортуючи їх з потрібного модуля.

ОБЛАСТІ ВИДИМОСТІ.

РЕЖИМИ ПЕРЕДАВАННЯ АРГУМЕНТІВ

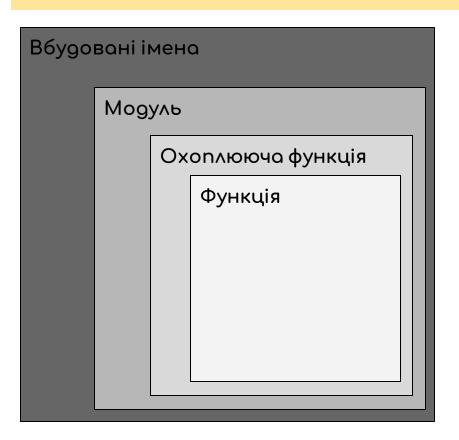
Локальні та глобальні змінні

Кожне ім'я (змінної, функції тощо) має свою **область видимості** — місце у програмному коді, де цьому імені було присвоєно певне значення.

Змінні, яким були присвоєні значення всередині функції, включаючи аргументи функції, з'являються в момент виклику функції і зникають, коли функція завершує роботу і передає керування програмі, яка її викликала. Через цю свою особливість вони називаються **локальними** змінними.

Змінні, яким присвоєні значення поза усіма інструкціями **def**, називаються **глобальними**. Глобальна область видимості охоплює єдиний файл (модуль), у якому збережено код. Якщо потрібно використовувати імена з іншого модуля, його потрібно явно імпортувати.

Області видимості


```
x = 99
y = 99
def func(y):
    y += 1
    z = x + y
    return z
print(func(0))
print(y)
```

Незмінюваний тип

Змінюваний тип

```
def add_to_list(lst, item):
def add n(a, n):
                                     lst.append(item)
    a += n
                                 L = [1,2,3,4,5]
x = 5
                                 add to list(L, 6)
add n(x, 1)
                                 print(L) # [1,2,3,4,5,6]
print(x) # 5
                                 L = [1,2,3,4,5]
x = 5
                                 lst = L; item = 6
a = x; n = 1
                                 lst.append(item)
a = a + n
```

Інструкція global

Щоб дати змогу функції змінювати глобальну змінну незмінюваного типу, ім'я цієї змінної оголошується всередині функції інструкцією **global**:

```
name = 'Роман'

def rename (newName):
    global name
    name = newName
```

Позиційні аргументи

```
from time import sleep
def timer(seconds, step):
    for second in range(seconds, 0, -step):
        print(second, end='-')
        sleep(step)
    print('stop')
timer(10,1) \# 10-9-8-7-6-5-4-3-2-1-stop
timer(10)
# TypeError: timer() missing 1 required positional argument: 'step'
timer(10,1,2)
# TypeError: timer() takes 2 positional arguments but 3 were given
```

Іменовані аргументи

Іменовані аргументи дають змогу співставити аргументи за їхніми іменами. Порядок аргументів під час виклику функції у цьому випадку не має значення:

```
def timer(seconds, step):
    ...
```

```
timer(step=2, seconds=10) \# 10-8-6-4-2-stop
```

Можна змішувати позиційні та іменовані аргументи. Тоді спочатку будуть співставлені зліва направо всі позиційні, а потім іменовані.

Значення за замовчуванням

Значення аргументів за замовчуванням використовується, якщо під час виклику функції цим аргументам не передаватиметься конкретне значення:

```
from time import sleep
def timer(seconds, step=1):
    for second in range (seconds, 0, -step):
        print(second, end='-')
        sleep(step)
    print('stop')
timer(10)
                            # 10-9-8-7-6-5-4-3-2-1-stop
timer(10, 2)
                     # 10-8-6-4-2-stop
```

Передавання довільної кількості аргументів

Функція може приймати довільну кількість аргументів за допомогою параметрів *args і **kwargs.

*args збирає додаткові позиційні аргументи в кортеж args,

**kwargs збирає додаткові іменовані аргументи в словник kwargs.

Насправді імена args і kwargs просто домовленість, вони можуть бути іншими. Синтаксис визначається лише "зірочками".

```
def print friends(person, *friends):
       """Виводить на екран друзів особи person"""
      s = f"{person}'s friends:\n"
      for friend in friends:
      s += f"{friend}, "
      print(s[:-2] + '.')
print friends('Alice', 'Bob', 'Eve', 'John')
alice friends = ['Bob', 'Eve', 'John']
print friends('Alice', *alice friends)
```

Alice's friends:

Bob, Eve, John.

```
def print_info(**kwargs):
    for key, value in kwargs.items():
        print(f'{key}: {value}')

print_info(name = 'Alice', age = 20)
```

name: Alice

age: 20

Оскільки параметри ***args** і ****kwargs** працюють з різними типами агрументів (позиційними та іменованими відповідно), то їх можна використовувати

одночасно в межах однієї функції.

Розпаковування аргументів

Якщо * або ** розмістити перед ітерабельним об'єктом під час виклику функції, то елементи цього об'єкту будуть розпаковані та передані функції як позиційні (іменовані) аргументи:

```
def person_info(name, year):
    print(f'My name is {name}. I was born in {year}.')

my_info = ('Roman', 1976)
person_info(*my_info)

my_info = {'year': 1976, 'name': 'Roman'}
person_info(**my_info)
```

ФУНКЦІОНАЛЬНЕ ПРОГРАМУВАННЯ

Оперування функціями як об'єктами

Функції нічим не відрізняються від інших об'єктів Python — вони мають атрибути, їх можна присвоювати змінним, зберігати в структурах даних, передавати аргументами, повертати як результат виконання інших функцій, оголошувати всередині інших функцій та ін. Для демонстрації сказаного оголосимо функцію new price, яка застосовує до старої ціни old price знижку discount:

```
def new_price(old_price, discount):
    return old_price * (1 - discount/100)
```

Присвоїмо ім'я функції новій змінній:

```
new_cost = new_price
```

Тепер наступні два рядки коду даватимуть ідентичні результати:

```
print(new_price(50,5)) # 47.5
print(new_cost(50,5)) # 47.5
```

При цьому другий виклик працюватиме навіть після вилучення першого імені функції, оскільки об'єкт функції та її ім'я не одне й те саме:

```
del new_price
print(new_price(50,5))  # NameError: name 'new_price' is not defined
print(new_cost(50,5))  # 47.5
```

Функція може бути аргументом іншої функції⁸⁴, наприклад:

47.5

def new_price(func, price, percent):
 return func(price, percent)

percency

print(new_price(new_cost,50,5))

```
def apply_discount(percent):
    def discount(price):
        return price * (1 - percent/100)
    return discount

        По-перше, у ньому всередині функції apply_discount оголошено іншу —
        discount. По-друге, результатом виконання функції apply_discount є не якесь
        значення, а функція. Це дає змогу створити функції для конкретної (у відсотках)
        знижки і надалі передавати їм aprymeнтом початкову ціну:
        discount_5_percent = apply_discount(5)
        discount_10_percent = apply_discount(10)
        print(discount_5_percent(50)) # 47.5
        print(discount_10_percent(50)) # 45.0
```

```
apply_discount можна переписати простіше з використанням анонімної лямбдафункції:

def apply_discount(percent):
```

Фактично функція apply_discount слугує фабрикою для створення інших функцій. Вони можуть бути збережені, наприклад, у списку, і викликатися у циклі:

Оскільки ім'я вкладеної функції discount ніде не фігурує, то функцію

47.5 # 45.0

discounts = [discount_5_percent, discount_10_percent]

for func in discounts:
 print(func(50))

return lambda price: price * (1 - percent/100)

Функції як об'єкти мають атрибути⁸⁵. Крім наперед визначених атрибутів, можна приєднувати і свої. Оскільки атрибути пов'язані з об'єктами, а не з областями видимості, то, хоча вони є локальними відносно функції, проте зберігають свої значення після виходу з неї.

```
from time import time
def f(x):
   print(x)
    f.counter += 1
    f.logfile.write(f'{x}: {time()}\n')
f.counter = 0
f.logfile = open('log.txt', 'w')
for i in range (10):
    f(i)
print(' ', f.counter)
```

f.logfile.close()

```
old_list = ['1', '2', '3', '4']
new_list = list(map(int, old_list))
print (new_list) # [1, 2, 3, 4]

a = [1,2,3]; b = "xyz"; c = (None, True)
res = list(zip(a, b, c))
print (res) # [(1, 'x', None), (2, 'y', True)]
```

words = ['www', 'office', 'game', 'ink']

print(res) # ['www', 'ink']

res = list(filter(lambda x: len(x) == 3, words))